

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Lvdovici Venegas ... Mariale beatissimae virginis variis
conceptibvs moralibvs illvstratvm**

Venegas, Luis

Fribvrgi Brisgoiae, 1624

Breves discursus circa euangelium

[urn:nbn:de:bsz:31-160454](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-160454)

tilissima tamen Virgine magna pace & concordia colligata sunt. *Martha autem satagebat.* Optimū sanè *Marthæ* exercitium, quia semper pauperibus, & in ipsis Christo ministrabat, quod, vt diligentius præstaret, *Satagebat, id est, omni curâ & sollicitudine pauperibus, & Christo inserviebat.* Sciebat enim celerem & diligentem ministrum Deo placere, tardum verò & desidem magnoperè displicere. *Maledictus qui opus Dei facit fraudulenter. Ter. 48.* Sunt aliqui, qui sic opera virtutū exercent, ut ex eorum operibus vix eos à paganis discernere possimus. *Vtinam frigidus esses, aut calidus. Apoc. 3.* Sed redeamus iam ad imaginem, quā in præsentī concione depingimus. Quis Beatissimā Virgine in his, quæ diuinum honorem & seruitium spectabant, diligentior? totam illius vitā evoluite, charissimi filii, & nihil aliud in ea inuenietis, quàm crebra & continua obsequia Christo nostro Saluatori exhibita: in infātia eū proprio lacte nutriuit, in adoleſcentia, proprio manuum labore sustentauit, & semper quocunq; pergeret, comitata est, & omnibus officiis famulabatur. Si ergo Maria sacratissima corpore simul & animā Deo fideliter inserviuit, æquum est, vt in vtraque compare gloriam obtineat. Sancti in hac vita etiam si eximiiis virtutibus præfulgeant, nunquam tamen ex integro Deo inser-

uiunt, cum sapius venialiter saltem deficiant: At Beatissima Virgo non diuisim, sed integrè & ex omni parte, absque vlla alicuius culpæ labecula suo conditori fidelissimo famulatu obsequuta est, ided hodiernā assumptionis die completè & integrè in corpore & anima æterna præmia, & immensam gloriā adipiscitur, ad quam nos perducatur Iesus Christus Dominus noster. Amen

BREVES DIS-
cursus circa Euan-
gelium.

Ntrauit Iesus in quoddam castellum. *Luc. 10. cap.* Per *Martham & Mariam*, quæ simul in hoc castello habitabant, omnes Doctores vitam actiuam & contemplatiuam interpretantur, quæ simul coniunctæ esse debent, vt in scala, quam vidit *Iacob*, demonstratum est; quia per illam ascendebant Angeli & descendebant: non omnes ascendebant, neque omnes descendebant, alii cælum, alii verò terram attingebant, oportet enim animo contem-

plari, & corpore laborare, vt mysteriosè insinuat sponsa, *Ego dormio, & cor meum vigilat. Cant. 5.* Filii Israel, vt dicitur *Esdra 2. cap. 4.* dextrâ ædificabant, & sinistrâ arma tenebant, vtraque manu utebantur. Christus etiam Saluator noster aliquando montes ascēdebat, vt oraret, aliquādo verò descendebat, vt infirmos curaret. *In quoddam castellum.* Castellum hoc ad Martham & Mariam spectabat, in Evangelio tamen solū fit mentio Marthæ quoad castelli dominium. *Et mulier quādā Martha nomine, excepit illum in domum suam.* In quo mysterium hoc aperitur, impossibile enim est in domum Mariæ intrare, quin prius in domum Marthæ ingrediamur, vt *Gen. 10.* in figura Liæ & Rachel insinuat. Vt enim diuinitatis pulchritudine, quæ in Rachel representatur, perfruamur, necessarium est, vt prius Liâ amplectamur, in qua Christi humanitas laboribus & passione defædatâ exprimitur. *Excepit illū in domum suam.* Martha pro Christo cibū præparat, & Christus pro Maria: Vbi Sanctus Augustinus monet, quòd si velimus, vt Christus pro nostra anima, quæ Maria est, cibos condiat, oportet vt primò corpus, in Martha representatum, pro Deo cibos præparet. Romani duo templa magnificentissimè extruxerunt, vnum Honori, & alterum Virtuti

dicarūt, hac tamen conditione edificarūt, vt nullus templum Honoris intraret, nisi prius Virtutis templum ingrederetur, qui ergò contemplari vult, prius actionis templum perlustrare debet. *Excepit illum in domum suam.* Non indigebat Christus hospitio Marthæ, posset enim Angelorum ministerio cibum habere, vult tamen vt Martha ei cibum parat, potiùs propter Marthæ bonum, quàm vt propriæ necessitati subueniat. Maius sanè bonum Deus vobis confert, cū pauperem ad vestram domum reinitit, quàm vos pauperi, etiam si pingue eleemosynam conferatis; quia Deus sine vobis pauperem sustentare posset, ad vestras tamen fores remittit, vt vobis pro tenui eleemosyna immensa bona largiatur. Deus Eliam ad domum viduæ remisit, propter bonum planè illius, cū eam sustentauerit, idè Abraham tam hilari ac læto vultu hospites recipiebat, & Zachæus etiam Christū Redemptorem nostrum. Quam sollicita fuit Martha in obsequiis nostri Saluatoris, cū nec propriis ancillis fidat, sed suis manibus cibum condiat: Eadè sollicitudine Abraham ad gregem properauit, vt festim pro Angelis conuiuū præpararet. *Et huic erat soror nomine Maria, qua sedens secus pedes Domini &c.* Qui diuinis contemplationibus

bus vacant, mundum spernunt, & ad pedes Domini sedent, quod in rebus diuinis maximam firmitatem & stabilitatem indicat. Quando Iacob per totam noctem cum Angelo colluctauit, post obtentam victoriam, & diuinorum contemplationem; *Vidi Deum facie ad faciem. Gen. 32. Cap.* altero claudicauit pede. Quod mysterium explicans Sanctus Gregorius Homilia. 14. super Ezechielem, sic dicit, reddens rationem, quare Iacob non in ipsa lucta & brachiorum concertatione, sed postea altero claudicasset pede. *Quia scilicet omnipotens Deus, cum iam per intellectum & desiderium agnosceretur, omnem in nobis voluptatem carnis arefacit, & qui prius duobus pedibus innitentes, & Deum videbantur querere, & saculum tenere, post agnitionem suauitatis Dei, vnus in nobis pes sanctus remanet, & alter claudicat, omnis enim qui vno pede claudicat, soli illi pedi innititur, quem sanum habet &c.* Idem Maria ad pedes Domini sedens, & ibi diuinis contemplationibus inhaerens, omnem externam & domesticam sollicitudinem suae sorori reliquit. *Sedens secus pedes Domini.* Miranda sane Mariae Magdalenaе humilitas, quae etiam in propria domo ad pedes Christi nostri Redemptoris sedet, in domo etiam Pharisaei se ad illius pedes prostrauit. Si in domo

propria ita humilis extitit, quam quaso in domo Dei humilitatem seruauit? Ipsa ad pedes Christi sedit, Christus vero in humilitatis praemium caput obtulit, vt pretioso vnguento vngeret, vt refertur Mathaei. 16. Cap. Idem cum Ioanne contigit, cum pra humilitate diceret. *Non sum dignus, vt soluam eius corrigiam calceamenti, cap. 1.* Ipse Christi pedes elegit, sed Christus Saluator noster ei caput baptizandum praebuit. Publicanus a longe stabat, nec oculos ad caelum eleuare audebat, Deus tamen eum super altare constituit: sic etiam Christus pra humilitate se Filium hominis appellabat, Pater tamen Diuinus eum Filium suum nuncupauit ac proclamauit. *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. Matth. 3.* Talia sunt humilitatis praemia. *Sedens secus pedes Domini.* Magnam reuerentiam exhibuit Deo Maria Magdalena, etiam in propria domo, multo igitur maior exhibenda erit in templo, quod in propriam Dei domum & habitationem extruitur. *Solue calceamentum de pedibus tuis. Leuit. 3.* Hoc praecipit Dominus Moyh, quando secum loqui vellet, ne calceatus secum conuersari auderet: omni enim, etiam leui cogitatione denudati, cum Deo colloqui tenemur, & si a cogitationibus abstinendum est, quanto ma-

gis à verbis? Sunt aliqui, qui in templo sua negotia pertractant, aliorum vitam & mores evoluunt, isti tanquam violatores templi ex ipso relegandi & rejiciendi sunt. Veteres, ut suo regi loquerentur, in signum venerationis ac reuerentiae calceos detrahebant, nè forsitán cum pulveribus, qui eis adherere solent, coram rege comparerent, & consequenter cum aliqua indecentia, quæ eius oculos offendere posset, quem morem etiam Iudæi & Sarraceni obseruârunt. Si tantâ reuerentiâ terreno regi, & ab infidelibus exhibetur, quantò maior Regi Regum & Domino Dominantium exhiberi debet? Cùm Deusex rubo loqueretur Moysi, nec calceos quidem ipsi permittit, quomodo ergò in sua propria habitatione & domo invidos, ambitiosos, immundos & insolentes feret? Sedens secus pedes Domini. Ut Christo & eius doctrinâ fruatur, sui ipsius obliuiscitur. Sed non mirandum est, cùm etiam Samaritana, ut conuersatione Christi frueretur, hydriam cū aqua, vitam & propriam delectationem omiserit; magna præstat, qui spiritualibus exercitiis dediti sunt; aliquando enim in diuinis occupati, se ipsos negligunt, neque sui recordantur; Sed multò maiora hodiè efficit Maria, quia coram Deo, ipsius Dei obliuiscitur, cùm cibum illi esurienti non procuret, ut verba sa-

lutis excipiat, & idem egit Samaritana, quæ Christo sitienti aquam non porrexit, ut verborum dulcedine & suauitate potiretur. Hoc maximè Mariæ officium & illius contemplationem extollit. Sedens secus pedes Domini. His verbis insinuat modus, quo Apostoli in discipulos Christi instituebantur, sedens secus pedes Domini, idem enim est ad pedes Domini sedere, atque in Christi discipulum institui, sic dicitur in sacris litteris de Paulo, cùm ad Apostolatam vocatus fuit, quòd sedit ad pedes Gamalielis. Actorū 22. Et idem dicitur in Evangelio de Maria Magdalena, quæ fuit Apostolorum Apostola. Sedens secus pedes Domini. Itaque iuxta phrasin sacræ scripturæ, idem est ad pedes Domini sedere, atque Christi discipulum fieri. Vnde deducitur humilitas, quæ verbum Dei auscultandum est; sedens secus pedes Domini, in humili loco sedendū est, quod ad litteram insinuauit Iacob⁹ Apostolus. In mansuetudine suscipite verbum Dei. Cap. 1. id est, in humilitate; mansuetudo enim in sacris litteris pro humilitate vsurpatur. Ad cuius ponderationem notandus est locus ille Isaiæ 28. Cap. Quem docebit scientiam? & quem intelligere faciet auditum? ab lactatos a lacte, avulsos ab vberibus. Quia manda remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi. In loque-

loquela enim labii, & lingua altera lo-
quetur ad populum istum. &c. Vbi E-
vangelicus Propheta insinuat, ne-
cessarium nobis esse ad caelestem
doctrinam cum fructu capiendam,
vt infantes simus, non quidem
aetate, sed mansuetudine & humili-
tate, ita vt more infantium verba
à magistro & concionatore excepta,
sæpius repetamus ac ruminemur:
Si de morte aut iudicio extremo præ-
dicant, ista attentis auribus auscul-
tanda, & altâ cogitatione crebrò
meditanda ac repetenda sunt. Man-
da remanda, expecta reexpecta. Sacer-
dotes illi^o temporis in superbiâ e-
lati, hæc spernebant, quæ à Pro-
pheta dicebantur, existimantes se
tanquam legis doctores ab aliis in-
strui non debere, ideo dixit de illis
Sanctus Propheta. *Cadent & con-
terentur. Esaiæ. 8.* sicut postea experi-
entiâ comprobatum fuit. Magnâ san-
nè humilitate & reuerentiâ Beatiss.
Virgo verbum Dei audiebat, vt cõ-
stat in salutatione, quâ eam Ar-
changelus Gabriel salutavit, statim
enim atque salutationem Angeli
percepit, se ancillâ Domini confes-
sa est. *Ecce ancilla Domini. & Luc. 1.*
ided æternum Verbum concipere
meruit. Notanda sunt illa verba Di-
vi Pauli 1. Corinth. 1. *Non in sapien-
tia verbi; vt non evacuetur crux Chri-
sti. Placuit Deo per stultitiam prædica-
tionis saluos facere credentes. Vult
Deus auditores ita humiles, vt eti-*

amfiuxta prudentiam carnis eis
stulta prædicetur, nempe crux Chri-
sti, passio, opprobria & continui
labores, existimant in his imensum
diuinæ sapientiæ thesaurum conti-
neri. *Quod stultum est Dei, sapientius
est hominibus.* Quod si ita fiat, fru-
ctum prædicationis & efficaciam
diuini verbi experiemur. *Audiebat
verbum illius,* etiam Martha recla-
mante, nihil sensit nec dixit Mag-
dalena, quia ad Christi pedes se-
dens, audiebat verbum illius; vbi ef-
ficacia verbi diuini ad mundana
contemnenda elucet & splendet.
*Vultis, charissimi filij, nihil ex his,
quæ mundus aut mundani proferunt,
perferre? Ad pedes ergò nostri sal-
uatoris prostrati, illius verba attentè
perpendatis, ibi modestiam & silen-
tium, & huius sæculi contemptum
addiscetis, vt in Maria sore
Marthæ apertè constat, quæ ad vocem
increpantium dormiebat, nec Pha-
risæos, nec Apostolos, aut propriam
sororem audiuit, nec se ipsam, aut
alium, verbis diuinis intenta, cura-
uit. Cùm tertio gallus cantauit,
Petrus à peccati somno excitatus
fuit, & Christi sui Redemptoris re-
cordatus, lachrymis ac dolore patra-
tum scelus deleuit. Sapius prædica-
tores, per gallum representati, suis
vocibus peccatores ad seriam peni-
tentiam excitant, ex corde lachry-
mas exprimunt, & culpas & errata
in memoriâ revocant, Eccle. 22.*

Mane

Manè semina sementium, & vesperè non cesser manus tua. Magna sanè efficacia verbi diuini à materiali semine longè diuersa, manè enim feminatur, & vesperi fructum facit. 2. Regum 1. Sagitta Ionathæ nunquam abiit retrorsum, & gladius Saul nõ est reversus inanis. Brachium Ionathæ ita validum & in emittendo sagittam exercitatum erat, vt nunquam à desiderato scopo errauerit, & gladius Saul aded in percutiendo strenuus accertus, vt nunquam inuanum euaginat^{us} fuerit, sed maior est diuini verbi præstantia & vis, quæ nullo unquam tempore deficere potest. Quomodo descendit imber, & nix de celo & illuc ultra non reuertitur, sed inebriat terram & germinare eam facit, sic erit verbum meum, &c. Esaiæ 55. Vbi diuini verbi vis & efficacia manifestè aperitur. Audiebat verbum illius. Audiens magdalena sermonem Christi, nec alia audit, nec aliis respondet, omnia patienter suffert. Nostræ igitur orationes, frequentes communiones, aut sermones, nisi humiles & patientes sint, verū non cōtinēt, hæc est nostrorum operū probatio, patientia scilicet & humilitas. Nam si in superbiam erigamur, aut passionibus nostris deuicti succumbamus, apertum indicium est, exercitia nostra non vera, sed conficta esse. Vxor iunioris Thobiz, quia veris virtutibus eminebat, etiamsi à

sua ancilla vexata & despecta fuerit, non ideo ignominiz sibi illatz vindictam accepit, sed ad superiora conscendens se orationibus continuis dedit, patientia enim valorem & præstantiam orationis & aliorum operum demonstrat. Audiebat verbum illius. Hic elucet & splendet ingenium Christi & illius artificium in alliciendis ad se peccatoribus; cum enim eos ad se conuerterit, eisdem deliciis recreat & delectat, quibus antea in sæculo detinebantur, bona tamen mundana, quibus inherabant, in diuina commutat, quâ ratione eos à terrenis auocat, vt ad superna aspirent. Et ita auaros, qui terrena bona appetunt, ad celestes thesauros possidēdos inuitat, & samaritanæ, vt aquæ propriæ sensualitatis obliuiscatur, cœlestem aquam promittit. Filios etiam Israël ex Egypti deliciis, quibus sepulti erant, eduxit, eis fertilissimam terram promittens; & hodiè Magdalenam conuersationi mundanæ, ac deliciis sæculi deditam, diuinis colloquiis & mirabili suauitate recreat & delectat. Dic ergo illi, vt me adiuuet. Maximè execranda, imò & fugienda est murmuratio, præcipue de illis, qui iusti sunt, qui enim de iusto murmurat, suo etiam auctori detrahit, vt constat ex Exodo, cum de Moyse & Aaron orta fuit murmuratio, tunc dixit Moyse. Nos enim quid sumus, nec contra

nos est murmur vestrum, sed contra Do-
minū. 16. cap. Et planè qui murmu-
ratores sunt, sicut Ægyptii peribunt,
qui filios Israël cælesti lucè comi-
tatos, insequi volentes, spumantis
maris vndis sepulti fuerunt, idè in
murmuratores hâc grauissimâ sen-
tentiam Christus protulit. Hoc pecca-
tū nō dimitteretur neq; in hoc sæculo neq;
in futuro. Matth. 12. Sūt aliqui, qui iu-
sticiam & virtutē promovere tenen-
tur, sapiūs tamen incrementa & pro-
gressum virtutis retardant, sicut illi
qui increpabant cæcum, ne clama-
ret, cū aliàs ex officio miraculum
evulgare tenerentur: Sic Martha &
discipuli impediunt, nè Maria vn-
guentum super pedes Christi effun-
dat, sicut illi, qui custodiebant mu-
tos ciuitatis in sponfam incidentes,
quæ diligenter suum sponsum qua-
rebat, non solū eā vestibus spoli-
ârunt, sed etiã vulnerib. affecerunt.
Nullo vnquam tempore murmurato-
res aut persecutores iustis de-
fuerunt, nec deerit Phariseus, qui de
Christo & Magdalene conuersione
sinistrè sentiat. Paulus in mari variis
tempestatibus agitatus fuit, & in
terra à vipera percūssus; & sanctus
Ioseph à propriis fratrib. prodit⁹ fu-
it. Periculis in solitudine, periculis in
terra, periculis in falsis fratrib. 2.
Corinth. 11. Cap. Iacob & Esau etiã
in vtero adinvicem concertârunt,
is, qui secundum carnem natus erat,
persequabatur eum, qui secundum

Spiritum, vt animaduertit Apostolus
Paulus. Præcursor Baptista summâ
vitæ austeritate munus suæ predica-
tionis & legatiōis exercuit, Matth.
1. Neque manducans, neque bibens,
& de illo dixerunt, dæmonium ha-
bes: Christus verò cum hominibus
comedit & bibit, & de illo etiam di-
xerunt pharisæi quòd dæmoniu ha-
beat, iustus semper à susurrionibus,
siue comedat, siue abstineat, cano-
dente vexatur. Beati estis cum maledi-
xerint vobis. Matth. 5. Idèd Christus
Redemptor noster in hoc beatitu-
dinem cōstituit, sciebat enim quãta
& quàm graua incommoda iusti à
maledicentibus passuri erāt. Sapi au-
res tuas spinis, & linguam nequam no-
li audire. Eccles. 28. & proverb. 13. Qui
detrabit alicui rei, ipse se in futurum
obligat. Ac si apertius diceret Salo-
mon: Qui aliquid reprehendit, obli-
gatus & astrictus manet, nè ea quæ
reprehendit, opere exequatur; quare
qui de bonis operibus murmurat,
constrictus manet, vt mala opere-
tur. Magna sanè Dei misericordia
est à susurrionibus vexari, cū con-
trarium maledictio sit. Luc. 6. Vt cū
benedixerint vobis homines, Quia ita
peruersi & deprauati sunt homines,
vt si aliquem laudent, potiùs laudi-
bus deturpent, quàm decorent: si e-
nim mali de nobis bona proferant,
signum est quòd mali sumus, & si
mala proferunt, nostram iusticiam
manifestè prædicant. Quia verò de

M m

mundo

mundo nō estis, propterea odit vos mundus. *Ioā. 15.* Optimè ergò tacēdo se ipsam defendit Maria Mag. suam causam Deo comittens. *Mihi vindictam, & ego retribuā. Heb. 10.* Deus enim iustorū causā efficaciter agit, vt indicāt illa Dauidis verba. *Fortitudinē meam ad te custodiam. Psalmo. 58.* Cū ipse Saul iniuriā sancti Prophetæ etiam in seipso vindicauerit, & Christus, cū pharisæi illi iniurias inferebāt, Deo vindictam referuabat. *Est qui quarat & iudicet. Ioann. 8.* Quia Deus omnium acerrimus vindex est, vt in ægyptiis demonstravit, qui clamantibus ad Deum Filiis Israel, Pharaonis currus & equos proiecit in mare; murmuratio etiam Mariæ sororis Moysis, etiam ipso tacente leprā vindicata est. *Dic ergò illi vt me adiuuet.* Proprium est eorum, qui de mundanis tractant, de ecclesiasticis tanquam de otiosis personis conqueri ac murmurare; existimant enim eos vitam tranquillam & pacatam sine vlla cura & sollicitudine degere: Et ita est, si de cura & sollicitudine seculari sermo sit; sed hæc animi & spiritus tranquillitas reprehensione digna non est, vt potè à Christo recepta, & cōfirmata in Maria. *Optimam partem elegit. Luca. 10.* Sed si vobis status iste quietior & pacatior videtur, quare illum non eligitis? Quis impedit nē ad Christi pedes sedeatis? *Dic ergò illi vt me adiuuet.* Iste ducē sorores, licet sanctæ essent, & ambē Christum hila-

riter receperissent, in seruitio tamen Dei diuersa sentiebant. Nullus est status aut respublica in vniuerso constituta, vbi non sint lites aut contradictiones, vt vnus primatum teneat. Esau contra Iacob, Moyses & Ieremias prædicationis officium recusarunt, Iacob & Angelus totā nocte decertarunt. Inter Matrem & Filium, etiam si sanctitate præemineant, diuersa iudicia, & sententiæ intercedere solent; Beatissima Virgo & Christus aliquando diuersa senserunt: Nam Maria sanctissima, Ioannis 2. vinum adduci voluit, antequam defectus aliquis in conuiuio notaretur, Christus verò voluit, vt deficeret propter miraculum, quo diuina potentia manifestaretur: Et si inter Christum & eimatrē diuersa sententiæ extiterē, mirandum non est, si Petrus, Paulus & Barnabas diuersa aliquando senserint. Licet ergò dissensiones & diuersitas iudiciorum in Ecclesia oriantur, quarēdi tamen sunt, qui lites dirimant, & pacem componant, vt inter Martham & Mariam contigit, quæ sententiæ & iudicio Christi steterunt: Et ita in Ecclesia Petrus à Deo tanquam illius caput destinatus est, vt in dubiis sententiam ferat, aliàs vnusquisq; proprio cerebro adhereret, & consequenter Deus non sufficienter suæ Ecclesie prouidisset. In eadem etiam Christi persona diuersa iudicia in ordine ad passionem & mortem extiterunt, vt

constat Matth. 26. Pater, si possibile est, transeat a me calix iste. Et postea. Fiat voluntas tua. vbi appetitus sensitivus aliud à diuina voluntate censebat: In Angelis etiam beatis, vt patet Danielis. 10. fuit diuersitas sententiarum. Quid ergo mirum si inter duas sorores, etiam si sanctæ sint, lites & concertationes oriantur? Illa tamen domus maximè dolèda est, vbi lites & diuersæ sententiæ versantur, nec Deus in medio adest, vt illas componat. In arca Noë tot animalia conseruari non possent, si vnum quodque suas proprietates & affectiones exercere & tueri vellet: Sic similiter, si religiosi & sæculares sua capita & iudicia sectarètur, nec diuino Marte ducerentur, non in Dei, sed confusionis arca & dæmonis habitarent. *Martha Martha sollicita es.* Nō dicit ei Christus, vt Marthæ officium relinquat, & Mariæ munus gerat, solùm nimiam in temporalibus sollicitudinem & curam reprehendit, vt Paulus etiã sapiùs insinuauit. Licet enim vellet, vt omnes diuinis contemplationibus intenti essent, sed nō omnes pro tanto munere apti sunt, nec æqualem vocationem habent; Alii pro religiosa vita, alii pro sæculari accommodati sunt. Inter Angelos non omnes ad eandem Hierarchiam spectant, nec iisdem muneribus dotati sunt: Et in illa Ezechielis mysteriosa visione, quæ erat Evangelistarum Hiero-

glyphicum, non omnia animalia, quæ cultum versus fundamentum trahebant, eadem facie decorata erant, leonis enim & bovis, hominis & aquilæ effigiem referebant. *Martha Martha sollicita es.* Si Marthā in reb⁹ terrenis sanctè occupatā ita reprehendit Christus, quid de Maria diceret, si de negotijs sæcularibus sollicitam videret? Quid de illis religiosis sentiet, si forsitan aliqui reperiuntur, qui Mariæ munus profitentes, solis labiis Deo appropinquant, corde tamen ab eo longissimè distant, corpore inclusi sunt, animo tamen vbique diuagantur? Maximo animi dolore & compassione Sanctus Patriarcha Iacob tunicam sui filii Ioseph sanguine conspersam attentè cōspexit, sic dicens. *Fera pessima devorauit filiū meū Ioseph Gen. 37.* Maiori sanè animi dolore religiosi prophanam vitā ducetes deplorandi sunt. *Fera pessima deuorauit filium meum Ioseph;* Ex religioso enim statu, non aliud quàm habitum sanguine prophanatum ac cruentatum referunt. *Vox quidem vox Iacob est, Sed manus, manus sunt Esau. Gen. 27.* Habitus quidè sanctus est, manus tamen ambitionem & vanitatem sæculi prædicant. *Optimam partem elegit sibi Maria.* Officium Mariæ spirituale est, & propriè ad religiosos spectat, qui ex diluuii inundantibus aquis, ad tutam religionis arcam confugiunt,

columbam imitantes, quæ siccam terram non inueniens, vbi tutò pedem figeret, iterum ad arcã reuersa est, vt in tutiori loco seruaretur. Religio nauis quædam est, quam qui conscendunt, prandentes & bibentes ad desideratum portum perueniunt, si se à nauclero, prælato scilicet suo duci sinant, & nõ propriã voluntate serantur. Mariam, siue religiosam vitam rectè indicat illud factum filij Liæ, cum mandragoras, seu lilia inuenit, quorum odorem cum percepisset pulcherrima Rachel, conuersationem & delectationem, quam cum viro habere posset, omisit, vt liliorum odore frueretur. Quid ergò mirandum est, si monasteria religionis viris, & Sanctis virginibus repleantur, quæ Rachel imitantes, delicias carnis pro liliorum odore commutent? hoc carnales & sensuales homines stultitiam reputabunt, illi tamen, qui cœlestia meditantur, summam sapientiam iudicabunt. Considerate sanctum iuuenem Ioseph, qui pro custodia virginitatis carceres & vincula libenter pertulit, vt solis sui sponsi amplexibus potire-

tur. Vita religiosa ad viuum expressa est in Patriarcha Iacob, qui solus sine pecuniis, baculo tantum innitens, à fratre persecutus, ac omnibus amicis & fratribus destitutus, ex domo parentis egressus est, tandem longo itinere defatigatus, & lapide pro puluinare vtens, vt parumper quiesceret, scalam conspexit, per quam Angeli ascendebant & descendebant, vbi diuinitus recreatus & consolatus fuit. Felicissimus sane egressus de domo parentis, cum pro his, quæ domi reliquerat, ipsum Deum summitati scalarum inuentem, & pro fratribus, Angelos adeptus fuerit. Religiosa paupertas ditissimus thesaurus est, & solitudo splendidissimus comitatus, cum religiosus pro his, quæ in sæculo reliquit, infinitas cœlestis patriæ diuitias obtineat, ipsum nempe Deum, pro fratribus, ascendentes Angelos & descendentes, qui ipsi omnia necessaria abundantissime ministrant. &c.

IN